

Kambodja:

Mellan den 28e november till den 6e december i år var Lai och jag i Kambodja, landet är stort sett endast känt för Pol Pot, Mekong deltat och Angkor Wat. Människorna är trevliga och det kändes förvånansvärt säkert på de flesta ställena, Pnom phen undantaget där man inte bör promenera efter mörkrets inbrott. (Vi blev faktiskt utsatta för ett rånförsök i form av en misslyckad väskryckning)

Vi började och slutade vår resa i Pnom Phen, en ganska ruffig huvudstad dock med en fin strandväg där Mekong floden och sjödeltat rinner samman. Man inser när man flyger in till Pnom Phen att landet är mer åtkomligt via vatten än landvägar. Uppifrån ser det väldigt otillgängligt ut och man undrar lite smått om det finns en torr plats att landa på. Landvägarna som finns är också av varierande kvalitet. Vi fick erfa detta första dagen av vår resa i landet då vi tog bussen från huvudstaden till Battambang. Det var väldigt skakigt, trångt och gick ganska långsamt. Vid varje hållplats möts man också av ett myller av människor som erbjuder sina moppar som taxis till en rimlig penning. Det gällde dock att pruta och vara rätt tuff.

Bilden till vänster är tagen på vägen mellan Battambang och Siem Riep. Kambodja har 19000 Km vattenväg så det mest praktiska transportsättet är via båt. Kring floderna och framst då Mekong, bor det väldigt mycket människor. De flesta väldigt enkelt, i princip ett tak på fyra pålar med tillhörande båt. Mycket intressant att titta på under den här båtferden.

I Siem Riep fanns det som vi kom till Kambodia för att se, Angkor Wat! Det är ett av de sju underverken i världen (lite beroende på vems lista man följer så klart) och det är ett mäktigt tempel som reser sig ur jungeln ungefär 5 km från centrum av Siem Riep. Fotot nedan är taget i soluppgång på väg upp mot toppen av templet. Hela staden fokuserar på turister och området kring Angkor är fullt av små stånd där det mesta i souvenirväg säljs. Det är också väldigt vanligt med barn och gamla som poserar vid en ruin eller utsiktsplats och för en USD är det helt ok att ta kort. De till en början trevliga unga försäljarna kan dock bli ganska otrevliga om man avböjer ett köp efter en inledande pratstund, okvädningsord haglade flera gånger efter oss utan att vi gjort något för att förjåna dem. Ett tråkigt tecken på hur man som turist ser på lokalbefolkningen som pitoresk och hur lokalbefolkningen ser på turister som vandrande dollarbuntar.

Kring Angkor ligger en mängd mindre tempel, vi spenderade 3 hela dagar med att besöka tempel och vi hann inte med alla ändå. De flesta är mellan 6 – 800 år gamla och stenkunsten hos de flesta är magnifik. Vi spenderade 3 heldagar i en 50 km radie av Siem Riep mestadels upptagna med att besöka tempel och ruiner. Ett oförglömligt ögonblick kom när vi i solnedgång besökte Tohl Prahl ett gigantiskt tempel i slutet av en lång jungel alle. Vi var de sista som var kvar i templet, ljuset var dock fantastiskt för fina foton och video inspelningar så när det började skymma var vi fortfarande kvar mitt inne i templet. Plötsligt märker vi hur saker börjar röra på sig inne bland stenar och fladdermöss börjar virvla kring våra huvuden, vi inser att vi nog borde lämna templets invånare i fred och ger oss av. Det var dock en väldigt stämmingsfull, mystisk och lite kuslig upplevelse som bland många tempel minnen ändå framstår som en av de klaraste upplevelserna. Ett annat minne är de fantastiska sandsten figurerna vid Bati Sriva, eller de magiska ristningarna i flodbotten. Angkor Vat och templet därkring är magiska, man kan alltid hitta fina objekt att fota och man blir berörd av vilket jobb som lagts ner för att bygga alla dessa religösa (praktiskt sett ganska oanvändbara) byggnader.

Efter ett par dagar i Siem Riep gick färden åter mot Pnom Phen för att därifrån ta oss mot Sihanoukville, en sömning strandstad dock välsignad med ett klarblått vatten, finfina stränder och ett billigt boende. Man kan lätt spendera en vecka här, nu hade vi bara två dagar här vilket var aningens för kort. Vi tog en båt/snorkel tur vilket var mer en bra utflykt än en snorklings upplevelse. Vi såg ingenting! En av höjdpunkterna kom när vi var på väg från en ö där lunch intagits tillbaka mot fastlandet. Plötsligt börjar molnen torna upp sig och vi kan under tio minuter med stigande fascination se hur himlen blir svartare och svartare inför våra ögon. Några minuter senare kommer regnet in från sidan och alla blir genomvåta då båten är utrustad med tak men utan väggar. Alla försöker så gott det går att

skyla sig från det relativt kalla regnet och längst fram i fören står vår 16 årige "kapten" med en t-shirt som lyder "Jesus is Lord, I follow him, Any Questions?" Det var ingen som hade några frågor just då J

Efter Sihanoukville bar det av till Kampot, i väst mer känd för utbrott av fågelinfluensa än något annat. Det är också en sömnig småstad vid sydkusten av Kambodja väldigt nära den Vietnamesiska gränsen. På 1960 talet bygde fransmännen, som då ockuperade Kambodja, ett Casino och en liten stad uppe på berget Bokhor hill i närheten av Kampot, staden är sedan 30 år övergiven och man ser fortfarande spår efter häftiga strider mellan Vietnameser och Kambodjaner höruppe, Här finns också ett magnifikt spökhuis i form av ett Casino som direkt ger associationer till the Shining och Jack Nicholsson .. Uhhhhh.

Efter 11 dagar i landet var det dags att säga tack och hel för den här gången, det dröjer nog innan jag kommer åter men det var en minnesvärd och väldigt händelserik semester som jag gärna gör om.